

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat A på vegne af klager klaget over indklagede.

Sagens tema:

Klagen vedrører indklagedes adfærd i forbindelse med en sag for Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed vedrørende betaling af erstatning efter ophævelse af en totalentreprisekontrakt.

Datoen for klagen:

Klagen blev indgivet ved brev af 6. oktober 2006.

Sagsfremstilling:

Ved kontrakt af 16. december 1997 indgik klager og X aftale om X's etablering af et biologisk slammineraliseringsanlæg hos klager. Ifølge kontrakten skulle procesteknisk aflevering finde sted den 1. januar 2000, men fristen blev udskudt gentagne gange, da analyseresultater fra anlægget viste stor afvigelse fra de specifikationer, som klager havde forudsat i kontrakten. Ved afleveringsforretningen den 8. oktober 2004 påberåbte klager sig fortsat mangler ved anlægget, men X fastholdt afleveringen og påstod, at ændringer i slamkvaliteten, i forhold til de oplysninger som X oprindeligt modtog fra klager, var årsag til, at anlægget ikke fungerede optimalt.

Ved breve af 10. og 25. august, 28. september og 17. oktober 2005 til skønsmændene lektor Y og professor Z sendte advokat A som repræsentant for klager oplysninger til brug for deres vurdering af sagen.

Ved brev af 17. oktober 2005 til skønsmændene, lektor Y og professor Z, sendte indklagede som repræsentant for X oplysninger til brug for deres vurdering af sagen.

Den 21. februar 2006 blev syn og skøn iværksat på klagers initiativ, og skønsmændene konstaterede, at ændringer i slamkvaliteten ikke var årsag til slammineraliseringsanlæggets manglende funktionalitet.

Ved klageskrift af 23. maj 2006 indledtes voldgiftssag mellem klager, klager v/ advokat A, og X v/ indklagede, idet slammineraliseringsanlægget efter klagers opfattelse havde væsentlige mangler.

I svarskrift af 15. september 2006 anførte indklagede, at:

”Klager har i klageskriftet baseret den anlagte sag på, at anlægget i klager ikke har kunnet behandle de forudsatte mængder tørstof uden i øvrigt at forholde sig til, hvorfor anlægget ikke fungerer. Det er i øvrigt meget kendetegnende for klagers behandling af sagen, at klager alene har fokuseret på en procesgaranti og ikke ønske at dele oplysninger om forholdene på renseanlægget. Som det vil fremgå af den resterende del af svarskriftet, har klager misinformeret X om helt afgørende forhold,…” ”...det tidsmæssige spænd og de vanskeligt tilgængelige driftsoplysninger har medført, at X har valgt at inddrage en ekstern konsulent til den overordnede vurdering af sagen. X har således kontaktet en af verdens absolut førende eksperter omkring slam og afvanding heraf, der har bekræftet X’s antagelser.”

Ved brev af 18. september 2006 til advokat A sendte indklagede kopi af svarskrift af 15. september 2006 med tilhørende bilag, heriblandt var en af indklagede eller hans klient ensidigt indhentet sagkyndig erklæring af 8. september 2006 fra S, , tillige med hans CV. Indklagede oplyste samtidig:

”Endvidere vedlægges udkast til X’s supplerende spørgsmål til skønsmændene. Da X ønsker at stille supplerende spørgsmål til syns- og skønsmændene, har jeg endvidere tilladt mig at fremsende kopi af bilagene til skønsmændene, men skønsmændene har selvsagt ikke modtaget udkast til spørgsmål.”

Ved brev af 18. september 2006 til lektor Y og professor Z meddelte indklagede:

”Der er nu indledt voldgiftssag om ovennævnte sag, og X ønsker at stille supplerende spørgsmål til syns- og skønsmændene. Jeg vedlægger allerede nu kopi af X’s svarskrift med supplerende bilag, og jeg skal vende tilbage, når parternes har opnået enighed om spørgsmålene.”

Ved brev af 15. januar 2007 til Advokatnævnet sendte advokat A afgørelse af 10. januar 2007 fra Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed:

”Da denne erklæring er ensidigt indhentet og vedrører det anlæg, der er voldgiftssagens genstand, bør den i overensstemmelse med klagerens påstand udgå af sagen. I konsekvens heraf bør bilag AM, der et CV vedrørende S udgå af sagen.

Det følger af det foran anførte, at indklagede tilpligtes at lade al omtale af bilag AW og omtale af bilag AM, der har relation til bilag AW, udgå af svarskriftet.

Det følger ligeledes af det foran anførte, at indklagede tilpligtes fra syns- og skønsmændene at tilbagekalde bilagene AW og AM og svarskriftet.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat A har på vegne af klager påstået, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik, og har til støtte herfor gjort gældende,

at indklagede indhentede en alternativ sagkyndig udtalelse fra S, og at han sendte denne ensidigt indhentede erklæring direkte til skønsmændene sammen med sagens øvrige bilag,

at indklagede samtidig sendte kopi af X's svarskrift direkte til skønsmændene,

at advokat A først ved modtagelsen af kopi af indklagedes brev af 23. oktober 2006 til Advokatnævnet erfarede, at indklagede ved brev af 18. september 2006 havde sendt kopi af X's svarskrift direkte til skønsmændene sammen med sagens bilag, idet indklagede i brev af 18. september 2006 til advokat A alene oplyste, at han havde sendt kopi af sagens bilag direkte til skønsmændene,

at formålet med indklagedes indhentelse af erklæringen fra S var at søge at påvirke skønsmændene i en for hans klient gunstig retning, og at hverken voldgiftsretten eller advokat A havde mulighed for at afværge dette, idet erklæringen blev sendt direkte til skønsmændene,

at den ensidigt indhentede erklæring fra S ikke lovligt kunne anvendes i sagen, og at indklagede måtte have kendskab til dette,

at skønsmændene ikke havde behov for at modtage sagens bilag, før sagens parter eventuelt under sagen var enige om at stille dem supplerende spørgsmål, og

at advokaternes korrespondance med skønsmændene forud for syns- og skønsforretningen ikke skabte en praksis, hvorefter ensidigt indhentede sagkyndige erklæringer, indhentet efter iværksættelse af voldgiftssagen, kunne sendes direkte til skønsmændene.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende,

at klagen er grundløs,

at sagen vedrører komplicerede tekniske problemstillinger, der har stor betydning for den verserende sag og for X's øvrige slammineraliseringsanlæg, hvorfor X engagerede en teknisk rådgiver, og at dette er sædvanligt i sager, der verserer for Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed,

at spørgsmålet om muligheden for at fremlægge materiale fra en teknisk rådgiver i den verserende voldgiftssag må afgøres af den nedsatte voldgiftsret,

at sagen startede som en skønsforretning ved Voldgiftsnævnet, hvor såvel han som advokat A korresponderede direkte med skønsmændene, og at der derfor i den verserende sag har været praksis for, at parterne fremsendte både partsindlæg og bilag direkte til skønsmændene,

at advokat A selv sendte procederende indlæg til skønsmændene,

at syns- og skønsmænd sædvanligvis modtager sagens bilag og processkrifter inden besvarelsen af et skønstema,

at fremsendelse af dokumentation direkte til skønsmændene er i overensstemmelse med praksis for Voldgiftsnævnet, hvor parterne ved fremsendelse af materiale til den nedsatte voldgiftsret ofte samtidig sender kopi af materialet til skønsmændene,

at han orienterede advokat A om, at han sendte svarskrift og bilag direkte til skønsmændene, og at han samtidig meddelte skønsmændene, at de først på et senere tidspunkt ville modtage et skønstema, og

at det ikke var hensigten at påvirke skønsmændene ved at sende dem erklæringen fra S eller at undlade at orientere advokat A om fremsendelsen af kopi af svarskriftet til skønsmændene.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har efter forberedende behandling i kredsbestyrelsen for 1. advokatreds været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet finder, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at sende en ensidigt indhentet teknisk sagkyndig erklæring til skønsmændene, forinden Voldgiftsretten for Bygge- og Anlægsvirksomhed havde taget stilling til, hvorvidt udtalelsen kunne tillades fremlagt i retten.

At der forinden voldgiftssagens anlæg muligvis havde været en praksis med parternes direkte fremsendelse af materiale til skønsmændene, kan ikke føre til et andet resultat.

Nævnet finder endvidere, at det er en skærpende omstændighed, at materialet blev fremsendt, forinden der var fremsendt et tillægsskønstema til de udmeldte skønsmand og uden information til modparten.

Som følge heraf finder Advokatnævnet, at indklagede groft har tilsidesat god advokatskik, og pålægger ham i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, en bøde på 20.000 kr. til statskassen.

Indklagede kan indbringe nævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

På nævnets vegne

Henrik Linde